

Spoznajte lepšie trestaného kandidáta na špeciálneho prokurátora Lipšica - intrigánskeho lotra, a prečo sa tento jediný trestaný politický ne-prokurátor (!!!) nemôže a nesmie stať šéfom špeciálnej prokuratúry

- CZ24 News | 16. ledna 2021

SLOVENSKO: Keďže o funkciu sa uchádza politik Daniel Lipšic, ktorému v jeho úsilí fandí premiér Matovič, je potrebné výberu špeciálneho prokurátora venovať zvýšenú pozornosť.

Psychologický profil Daniela Lipšica

Profil bol spracovaný a zverejnený ešte v roku 2013, keď si to čitateľ prečíta, tak zistí, že je aktuálny stále.

Časť I.

Je to konzervatívny muž, ktorý navonok prezentuje hodnoty klasickej konzervatívnej spoločnosti. Nie je rodený líder. Ide skôr o ambiciózneho technokrata, ktorý túži byť uznávaným a rešpektovaným lídrom. V jeho správaní pozorovať emočný chlad a citovú vypočítavosť. Nemá rád dotyky, dokonca nemá rád ľudí. Ľudí vníma ako nevyhnutný prostriedok na dosiahnutie svojich ambícií. Je ako vodič, ktorý nemiluje svoje auto, ale vie, že bez neho sa nedostane z bodu A do bodu B. To znamená, že venuje ľuďom len tolku pozornosť a zaujatie, aby sa dokázal dostať k stanoveným cieľom. Ak to dosiahne, potom ho už človek prestane zaujímať. Vďaka emočnému chladu, nie je predpoklad, že

dokáže oslovit masu lidí. Je příliš zaujatý sebou na to, aby dokázal „cítil dav“. Jedná se o člověka, kterému mimoriadne záleží na tom, aby vynikal. Paradoxně chce vyniknout preto, lebo o sebe pochybuje. Trpí komplexem menejcennosti, hoci navonok vyvoláva dojem mocného muža. Predpokladá sa, že jeho komplex sa zrodil v mladosti a súvisí s vysoko ambicióznym prostredím lekárskej katolíckej rodiny. Jeho brat dvojča, vždy mal prirodzene bližšie k otcovskej akceptácii, nakoľko šiel úspešne v lekárskejších šľapajach svojho otca a matky. On sa snaží vybojovať si svoju slávu vysokým až najvyšším spoločenským postavením. Tento boj bude prebiehať dovtedy, kým bude jeho komplex existovať. Je negatívne orientovaný na všetkých a všetko, čo bude vnímať ako hrozbu pre zneistenie vlastnej identity.

Dochádza k presvedčeniu, že úctu a rešpekt si zabezpečí jedine tým, že bude silný, prestížny a vysoko postavený. Tu treba hľadať pohnútky jeho až extrémnej túžby presadiť sa a byť rešpektovaný.

Cíti, že tieto túžby mu pomôže zabezpečiť štúdium práva (volí zámerne aj Harvard Law School v Cambridge a študijný pobyt na Georgetown University Law Center vo Washingtone a na University of Minnesota Law School v Minneapolis – je to prestížny krok. V kariérnom profile to pôsobí mimoriadne kompetentne.

Veľmi skoro sa stáva vedúcim úradu Ministerstva spravodlivosti a podpredsedom KDĽ. To všetko vďaka pomoci a podpore rešpektovaných autorít z prostredia strany.

Neskôr člen vlády, minister spravodlivosti, minister vnútra. To mu zabezpečovalo uspokojenie potreby vynikať, ovládať, mať moc. A hlavne, budovať presvedčenie o svojej sile, o ktorej vnútorne neustále pochybuje.....

Počas jeho pôsobenia vo verejných funkciách sa vyznačoval silnými autoritárskymi prejavmi. V prejavoch na pozícii ministra bola prítomná skrytá agresivita, v niektorých prípadoch dokonca škodoradosť. Snažil sa vystupovať ako „silový minister“. V rámci argumentačnej podpory často krát používa ukazovanie verejnej listiny (pozrite hovorím pravdu, som nepriestrelný). Ku konkurentom a odporcom je nemilosrdný až pomstychtivý.

Človek v jeho situácii si potrebuje neustále posilňovať svoje ego, aby neupadol do pochybností o sebe samom. On však na verejnosti hrá stále „druhé husle“. Večne druhý..... to mu pripomína to, proti čomu stále bojuje od mladosti. Vo vláde je minister „len“ súčasť tímu podliehajúceho premiérovi. A v materskej strane KDĽ ? Snaží sa presadiť, ale naráža na tvrdý odpor (nie je vylúčené že niekedy sa dočkal aj ironického výsmechu, ktorý ho provokuje...).

Navyše je denne svedkom, ako iní „tupci“ (podľa neho) zakladajú strany, sú úspešní a tvrdia muziku v politických kruhoch. Len on s jeho skvelými schopnosťami je stále akoby v tieni. Stále sa musí niekomu podriaďovať. Jediné, kde je v očiach verejnosti ako BOSS, sú tlačové besedy na ktorých prezentuje úspechy jemu zvereneho rezortu. To mu však prestáva stačiť. Má pocit že dozrel jeho čas, len nikto to nevidí....

Doma je síce číslo jedna, ale to berie ako samozrejmosť, to ho neuspokojuje. A práve v tejto situácii môže prísť niekto, kto mu povie „môžeš byť prvý, ak“ Považuje to za „božie znamenie“, za šancu konečne sa presadiť a všetkým (aj otcovi a bratovi) ukázať kým je! Urobí čokoľvek. Agresivita v jeho prípade má charakter vypočítavého lovca, ktorý čaká na vhodnú príležitosť udrieť. Nemá problém si racionalizovať násilné správanie, ak je to v mene napr. nejakej ideológie, alebo jeho presvedčenia.

Spojenie tzv. „božieho znamenia“ a zakomplexovanosti na pozadí agresivity, vytvára nebezpečnú kombináciu.... V tomto je rizikový a nevypočítateľný.

Na rozumovej úrovni si uvedomuje nevyhnutné mechanizmy politickej moci. Nemá s tým problém.

Spraví čokoľvek, aby sa dostal k moci. V tomto momente je však rozpoltený. Svoje mocenské praktiky oblieka do plášťa svätého bojovníka. Sám seba presviedča o romantickom obraze svätého bojovníka, ktorý v mene dobra, bojuje proti zlu. Snaží sa uveriť tomuto obrazu, pretože táto predstava mu v čase samoty a intimity dodáva odvalu, ktorej nemá na rozdávanie. Isté je, že za všetkou tou bublinou o morálnom boji proti nespravodlivosti a korupcii, sa skrýva prozaický motív: Prekonať vlastný vnútorný strach. Dokázať sebe a okoliu, že je chlap! Že je chlap – BOJOVNÍK.... Takýto motív, je možné u politika akceptovať za určitých okolností. Voliča svojim spôsobom nemusí zaujímať motív politika, ale jeho výsledky. Ale tu je veľké riziko smerom do budúcnosti. Potláčaná agresivita, komplex „večne druhého“ a účelovo používané tzv. božie impulzy, profilujú nebezpečného agresora. Tento človek je individualista. Nie je tímový hráč. Čím viac bude dostávať podporu od verejnosti, tým je väčší predpoklad, že sa „vymkne spod kontroly“ a bude hrať len na vlastné tričko. Uverí, že prekonal svoj komplex a stane sa neriadenou strelou.....

Je reálny predpoklad, že uprednostňuje spoločenský systém, ktorý sa vyznačuje silnou kontrolou, poriadkom, jediným povoleným názorom, perfektným systémom a potlačovaním všetkého rušivého a odlišného.

Časť II.

Ide o muža, ktorý disponuje pomerne dobrým intelektovým potenciálom. Avšak nie je v tomto aspekte nadpriemerný. Skôr horné pásmo priemeru. V čom však vyniká, je výborná pamäť a komunikačné zručnosti. Vďaka tomuto pôsobí na okolie presvedčivo a oveľa sofistikovanejšie, než je objektívna realita jeho schopností. V rozhovoroch je argumentačne veľmi silný, pokiaľ sa dokáže pripraviť. Problém má s improvizáciou. Nevie improvizovať. Ak sa objaví nečakaná skutočnosť, na ktorú nebol pripravený, zachváti ho nepokoj, ktorý môže prerásť až do vnútornej paniky. V jeho prípade ventilom môže byť aj agresivita, ktorú vo verejných diskusiách v takýchto situáciách s vypätím všetkých síl potláča. Následkom toho môže mať časté bolesti hlavy, zmeny nálad a pod. V rozhovore potrebuje mať posledné slovo, potrebuje víťaziť. Aj v situáciách, kedy o nič nejde napr. rodinná party. Aj tu musí byť ten najmúdrejší a najdokonalejší. Víťazstvo tohto druhu mu prináša pocit vlastnej dôležitosti a slastné uspokojenie. V politickej aréne proti oponentom určite cenená vlastnosť, v tímovom prostredí a v súkromí nešťastie pre jeho partnerov. Tí musia niekedy až servilne dávať najavo svoju podriadenosť a nekompetentnosť na úkor jeho „dokonalosti.“ Byť v blízkosti takéhoto človeka znamená, potlačiť svoju osobnosť a všetko čo s tým súvisí (vrátane vzdania sa vlastných názorov), pokiaľ nechcete byť neustále v konflikte.

Ide o pedanta, niekedy až chorobne pedantného. Všetky predmety v jeho okolí musia mať svoje miesto, všetko musí byť v presne stanovenom čase. Ak niečo nie je na svojom mieste, zneistie. Poriadok vecí a presnosť ľudí mu dodávajú istotu. Nedokáže existovať v „tvorivom chaose“. Tak ako ho dokáže zneistiť „neporiadok vecí“, tak ho dokážu zneistiť aj neočakávané reakcie ľudí. Svoje reakcie naopak si dôkladne premyslí. Málokedy reaguje spontánne a prirodzene. Občas má takéto „svetlé momenty“ v súkromí v prítomnosti svojich detí, s pribúdajúcim časom menej už u manželky. Má mimoriadne rád niekoľko vecí zo svojho šatníka, ktoré by najradšej nosil stále. V odievaní má dve polohy. Prvá – konzervatívny politik (dnes s núteným liberálnym stylingom,) druhá – tzv. TOP GUN predstavujúci mužskú dobrodružnosť a odvahu. K tejto podobe treba dodať, že takýto by chcel byť. Oblečenie tomu zodpovedajúce, mu dodáva túto ilúziu.

Je citlivý, ľahko zraniteľný. Keby nebol politik, bol by viac utiahnutý do seba. Vo vzťahu k ženám očakáva poslušnosť. Chce ich ovládať, chce aby sa mu podriadili – to je navonok (ale inak je závislý na ich priazni, pretože mu to dodáva istotu, že je silný muž). Ako ho žena odmietne, vníma to ako vlastné zlyhanie. V podstate má strach zo žien, preto ich chce ovládať. Ak nemôže ovládať svoju životnú partnerku, je predpoklad že túto túžbu bude kompenzovať v mimomanželskom vzťahu.

Jeho správanie sa vyznačuje nutkavou potrebou po kontrole a perfekcionizme. Potláčaná agresivita má pedanticko – mocenský charakter. Obáva sa aj vlastných emócií, ktoré by mohli uniknúť jeho racionálnej a logickej kontrole. Kladie dôraz na systém a poriadok a tým pádom drží aj svoju agresivitu na uzde. Agresivita sa u neho prejavuje ako chladná moc, kontrola. Vzťah (hlavne k ženám), si zaistuje opanovaním (vládou), ktoré môže vyústiť až v sadistický pocit uspokojenia nad tým, ako je druhá osoba nútená všetko potlačiť a podriaďiť sa. V jeho súčasných pohnútkach správania prevláda želanie zmeniť pôvodnú situáciu. “Už nebudem ten, kto musel byť poslušný, ale sám im budem vládnuť!” Takýmto spôsobom presmeruje pocit v minulosti potlačanej agresie, vyplývajúcej z pocitu bezmocnosti a neuskutočneného protestu. Svoju potrebu vládnutia vo vzťahoch, realizuje manipulatívnym násilím, pretože mu chýba viera v silu autentického citového vzťahu. Výnimkou môžu byť jeho vlastné deti do obdobia, kým budú malé. Čím budú staršie, bude jeho potreba ovládať aj ich stále silnejšia.

Matovič sa zastáva Lipšica: Bol by dobrým špeciálnym prokurátorom

Premiér Igor Matovič si myslí, že politická minulosť Daniela Lipšica nediskvalifikuje, a preto je podľa jeho mienky dobrým kandidátom na špeciálneho prokurátora. Povedal to v relácii V politike televízie TA3.

Premiér vraj nemá medzi kandidátmi na špeciálneho prokurátora favorita. Lipšic je však podľa Matoviča mimo politiky už vyše štyroch rokov, preto sa pýta, či má byť Lipšic naveky diskvalifikovaný z boja o túto funkciu.

Daniel Lipšic začínal politickú kariéru v KDH, neskôr si založil vlastnú politickú stranu Nova a napokon v roku 2016 kandidoval do parlamentu za OĽaNO Igora Matoviča. Lipšic bol ministrom spravodlivosti aj vnútra. Spájajú sa s ním viaceré škandály od zneužitia štátnych peňazí na osobné prieskumy verejnej mienky, až po predražený nákup odpočúvacieho systému.

V septembri 2016 Lipšic zrazil na priechode pre chodcov dôchodcu Emila Kalábera, ktorý počas prevozu do nemocnice podľahol zraneniam a zomrel. Za tento trestný čin bol politik potrestaný iba podmieneným trestom a zákazom šoférovať. V minulosti pritom Lipšic požadoval nepodmienečný trest pre herca Štefana Skrúcaného, ktorý takisto pri autonehode usmrtil chodca. Pred aj po Lipšicovej autonehode súdy trestali usmrtenie chodcov na priechodoch nepodmienečnými trestmi.

Matovič si myslí, že Lipšica je špičkový odborník a bude na rovnakej úrovni s ostatnými kandidátmi. Dodal, že ktorýkoľvek z uchádzačov by bol omnoho lepším špeciálnym prokurátorom ako predchádzajúci špeciálny prokurátor Dušan Kováčik, ktorý je v súčasnosti obvinený.

Okrem Lipšica kandidujú na úrad šéfa špeciálnej prokuratúry jej súčasní pracovníci Peter Kysel, Ján Šanta a Vasil Špirko.

Politik Lipšic sa nemôže stať šéfom špeciálnej prokuratúry

Prekáračky Igora Matoviča s Richardom Sulíkom sú divadlom pre masy. Skutočný mocenský súboj sa odohrá pri voľbe riaditeľa Úradu špeciálnej prokuratúry. Keďže o funkciu sa uchádza politik Daniel Lipšic, je potrebné výberu špeciálneho prokurátora venovať zvýšenú pozornosť, píše vo svojom článku redaktorka Hlavného denníka Aneta Leitmanová.

Úrad špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) má takzvanú výberovú príslušnosť, čo znamená, že v jeho pôsobnosti je stíhanie najzávažnejších trestných činov. Aj trestných činov ústavných činiteľov, teda politikov.

Igor Matovič sa vyjadril, že síce nemá favorita medzi kandidátmi na riaditeľa ÚŠP, avšak politik

Daniel Lipšic by bol podľa jeho mienky dobrým špeciálnym prokurátorom. V preklade to znamená, že predseda OĽaNO a vlády si na najvyššom poste ÚŠP praje práve Lipšica.

O bývalom ministrovi vnútra, politikovi dočasne maskovanom v advokátskom talári, je dobre známe, že sa špecializuje na kriminalizáciu opozície. V priebehu viacerých trestných konaní aj na hlavných pojednávaniach pred súdom Lipšic kládol otázky tak, aby svedkov a obvinených navádzal na výpovede proti politikom Smeru, Hlasu a podobne. Je pozoruhodné, že ani raz sa nepokúsil zaviesť reč na spojenie predstaviteľov strany Sme rodina s kajúcnikmi Bernardom Slobodníkom a Borisom Beňom, ktorých zastupuje spolu s kolegom Petrom Kubinom.

Ak by sa stal Lipšic riaditeľom ÚŠP, vznikne riziko, že to využije na prenášanie politického boja do trestného konania. Povedané z mosta do prosta na prenasledovanie opozície. Niektorí sa na to môže tešiť, najmä fanatickí fanúšikovia tejto vlády, no triezvo uvažujúceho človeka musí pri tejto predstave mraziť.

Ostražití by mali byť aj koalíční poslanci, pretože ani oni nemusia byť imúnni voči hrozbe zneužívania trestného práva na politické ciele. Matovičov režim, aj keď sa zatiaľ opiera o ústavnú väčšinu, stojí na hlinených nohách. Jeho najväčšou slabinou je nerovnováha premiérovho nervového systému, čo môže skôr alebo neskôr viesť k prejavom otvorenej nespokojnosti. Práve v takých chvíľach sa politikovi Matovičovho typu zide špeciálny prokurátor s vlastnosťami Daniela Lipšica.

Samozrejme, platí aj to, že na čele ÚŠP by nemal stáť človek vo výkone (podmienečného) trestu. Doktor Lipšic v septembri 2016 zabil na priechode pre chodcov dôchodcu Emila Kalábera. Nie na neosvetlenej vozovke mimo mesta, ale priamo v širšom centre Bratislavy na priechode pre chodcov, čo jasne dokumentuje aj video uložené na YouTube.

Lipšicovi umožnila kandidovať na šéfa ÚŠP účelová novela zákona. Keďže je jediným politikom a ne-prokurátorom, čo sa uchádza o túto funkciu, je očividné, že Matovič ušil zmenu na mieru svojmu protežantovi. OĽaNO a Sme rodina si v koalícii rozumejú veľmi dobre a spoločne presadzujú viaceré mocenské zmeny. Patrí k nim aj plán inštalovať politika do čela ÚŠP.

Nielen opozícia, ale aj zvyšok koalície by mal byť preto pri mene Daniela Lipšica v strehu.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>